

En opinió de Francesc Granell, catedràtic d'Organització Econòmica Internacional de la UB, la fusió de Gas Natural i Endesa donarà carta verda a la gasista per obtenir una bona posició en el nou escenari energètic, "que en els propers temps viurà un intens debat sobre l'energia nuclear, ja que aquesta és, de moment, l'única energia alternativa ben provada. De fet, la UE ja fa temps que rumia la represa de l'energia nuclear. I evidentment, un grup fort sempre gaudirà de més opcions de tenir centrals de cicle combinat i accedir a tècniques energètiques superiors". I és que posicionar-se en el mercat energètic mundial no serà fàcil. Gazprom, amb el Kremlin com a accionista majoritari, és la major empresa de gas del món, amb el 20% de la producció global; l'alemanya E.On, o Électricité de France, entre d'altres, seran alguns dels companys de joc de la nova Gas Natural. En aquest terreny de joc, però, Francesc Granell considera que la nova companyia energètica no ha de tenir per objectiu competir amb els grans gegants del sector, sinó "treballar en la mateixa direcció, tenir unitats operatives suficients per poder avançar en el repte del subministrament energètic futur. I aquest futur passa inevitablement per la investigació de fonts alternatives, perquè el petroli s'acaba". A més, destaca el catedràtic, "la recerca permetrà esquivar les conseqüències dels alts i baixos provocats per decisions polítiques, com la darrera experiència de Putin tallant el subministrament de gas". Però, qui pot invertir grans quantitats en recerca? Només els grans grups. De fet, l'Agència Internacional de l'Energia ha calculat que, només per satisfer la demanda mundial de gas, calen inversions d'uns 100.000 milions d'euros anuals fins al 2030.

La majoria d'experts, al marge de consideracions que poguessin afectar la competència en el sector, coincideixen a assenyalar que la fusió és vital per afrontar amb garanties la demanda de subministrament de gas natural a l'estat espanyol en un mercat globalitzat, sobretot perquè és un territori completament dependent de les importacions, i perquè ja se li ha atribuït un paper destacat en el sector de la generació elèctrica. En aquest sentit, En-

L'endemà del sí a l'opa

EFE

El passat 5 de setembre, la gasista catalana presentava per sorpresa una opa hostil sobre Endesa. Des d'aleshores, l'elèctrica espanyola ha fet mans i mànigues per impedir l'operació.

Amb tota probabilitat, el 5 de febrer el Consell de Ministres espanyol donarà el vistiplau a l'opa de Gas Natural sobre Endesa. S'encetarà aleshores una nova etapa, en què la nova empresa mirarà directament cap al vell continent.

Del gas dependrà cada cop més la generació d'energia elèctrica, ja que l'estat espanyol ha apostat per les centrals de cycle combinat. Això fa imprescindible garantir el subministrament de gas.

desa té una estructura molt condicionada al carbó i al petroli, i li manca tecnologia punta. Per la seva banda, Gas Natural busca en l'elèctrica espanyola el seu complement, no solament econòmic, sinó de diversificació de serveis, per donar lloc a un gran grup que se situï amb garanties en el mapa energètic europeu. D'aquesta manera, es compliria així una aspiració que la gestora catalana intenta fer realitat des de la dècada dels noranta.

Què aportarà Endesa a la nova Gas Natural? Endesa participa en el negoci energètic d'Europa i Llatinoamèrica, i més en concret, en els segments de generació, transport i distribució d'energia a l'estat espanyol, Portugal, França, Itàlia, Polònia, Turquia, el Marroc, l'Argentina, Colòmbia, Xile, el Brasil, el Perú i la República Dominicana. I en menor mesura, participa

en el segment del transport de gas a l'estat espanyol, a través d'Endesa Gas, proveint set comunitats autònomes, i també participa en alguns projectes de plantes de regasificació. Endesa es troba entre els cinc grups elèctrics capdavanters d'Europa, i és la principal companyia elèctrica privada de l'Amèrica Llatina. Per totes aquestes raons, els seus actius són valorats en uns 60.000 milions d'euros.

I si la resposta fos no? Tot i que és gairebé impossible que el Govern espanyol freni l'operació, un no a l'operació comportaria un replantejament urgent de l'estratègia de mercat de Gas Natural: "Hauria de buscar alternatives fonamentalment a Europa, però també en altres països, basades en una altra opció o no, per poder respondre a les exigències del mercat energètic mundial. Per sobreviure com a empresa. Necessita-

ria sinèrgies tecnològiques, fer recce i augmentar la seva dimensió", com ta Francesc Granell.

Però la negativa també podria posar en perill l'abastiment energètic a l'estat. Com assenyala Mariano Marzo, tetràtic del Departament d'Estratègia, Paleontologia i Geociències Manes de la Universitat de Barcelona, l'estat espanyol "ha apostat per les centrals de cycle combinat, que necessiten gas" per a la generació futura d'electricitat. Això vol dir que el subministrament de gas serà bàsic i fonamental per garantir el subministrament elèctric. Per a Mariano Marzo, aquest projecte queda molt més garantit amb l'èxit de l'operació de Gas Natural sobre Endesa que no si fracassa aquesta operació empresarial: "Si la mateixa companyia que compra i distribueix gas és la que té les centrals de cycle combinat, el que ara anomenen u

“A Algèria, en anys de guerra civil ningú no ha tocat el gas”

Aurèlia Mané és professora del Departament de Política Econòmica i Estructura Econòmica Mundial de la Facultat de Ciències Econòmiques i Empresariales de la Universitat de Barcelona. S'ha especialitzat en economies petrolieres i coneix perfectament el cas d'Algèria, també pel que fa a la seva importància en el mercat del gas.

—Es podria donar el cas que l'estat espanyol patís un tall de subministrament de gas com el que Ucraïna va patir per Rússia?

—Espanya depèn en un 70% del gas d'Algèria. Efectivament, si es tallés el subministrament, seria un problema greu. Això no vol dir que la situació d'Algèria sigui la de Rússia, ni que nosaltres siguem Ucraïna, ni que sigui probable que passi el mateix.

—Per què?

—Rússia és molt diferent d'Algèria, tant pel que fa a la seva situació geopolítica com pel que fa al paper dels hidrocarburs en la seva economia. Algèria depèn fonamentalment dels ingressos per la venda de petroli cru i de gas. Rússia, no. Rússia ven energia, però a més fa béns derivats i té un mercat propi.

—Vol dir que els russos consumeixen gas i els algerians, no?

—Els russos i els països de la CEI. Algèria no pot vendre res a dins.

—Amb això vol dir que no pensa tallar el subministrament de gas a ningú?

—En aquests moments, depèn més Algèria de vendre gas que nosaltres de comprar-ne. Per a nosaltres seria un problema, però el podríem solucionar, però ells, no. Són ells qui més interès tenen a vendre'n.

—I si hi ha canvis polítics?

—Sí, és clar, pot haver-hi canvis polítics. O també podrien posar bombes als gasoductes. Però pensa que, durant

molts anys de guerra civil, mai ningú no ha tocat ni el petroli ni el gas.

—És una prova que a ningú no li interessa tancar l'aixeta. De totes maneres, l'estat espanyol ha de ser curós en les seves relacions amb el Govern algerià?

—Algèria ha deixat l'extracció i la comercialització en mans d'empreses privades. El passat mes d'abril s'hi va aprovar una nova llei d'hidrocarburs, amb la qual l'estat se separa de l'empresa estatal d'hidrocarburs, SONATRAC.

—L'ha privatitzada?

—No, però deixa de tenir l'estat com a gerent, en garanteix la independència de la política i, alhora, l'empresa deixa de rebre un tracte preferent. Per tant, pesen més els acords de SONATRAC amb Gas Natural, per exemple, que no les relacions polítiques entre els estats. Hem de cuidar les relacions polítiques com sempre. Però, de fet,

és sorprenent el poc interès econòmic, polític i social que hi ha a casa nostra sobre Algèria, tenint en compte que en depenem, pel que fa a gas i a petroli.

—I el Marroc, país per on passa un dels gasoductes que subministra a l'estat, podria tancar la clau de pas?

—El Marroc s'assembla més a Ucraïna. És un país de trànsit però no és un país productor. Podria passar, però el Marroc no ho ha fet mai, això. De fet, les fronteres entre el Marroc i Algèria estan tancades per a gairebé tot, a excepció del gas.

—Fem bé de dependre tant d'Algèria?

—Ara que són tan importants els mercats regionals, aquesta dependència és gairebé inevitable. Però insisteixo a dir que el subministrament no depèn tant de la relació entre estats com dels consorcis que hi ha signats per les empreses.

À. M.

empresa integrada, està garantit el subministrament de la matèria primera i, per tant, de l'electricitat”.

L'afirmació que el subministrament no està garantit actualment pot semblar exagerada, però l'estat espanyol no té ara mateix prou reserves naturals ni gas emmagatzemat per assegurar més de trenta dies de subministrament. Les re-

serveis naturals de l'estat només allargarien per cinc dies, segons Marzo, i les reserves que la indústria està obligada a tenir no durarien més d'un mes. Per això, l'Agència Internacional d'Energia ha aconsellat a l'estat espanyol que emmagatzemi gas natural per estar menys exposat a un tall de subministrament provocat per situacions ex-

traordinàries, bé sigui climatològiques o conseqüència de conflictes internacionals, per molt improbables que semblin (vegeu l'entrevista a dalt). Actualment, a l'estat només hi ha dos llocs on s'emmagatzema gas natural: un és a Serrablo, a l'Aragó, i l'altre a Gaviota (Cantàbria). Es treballa també perquè el camp de petroli d'Amposta (arreu

